

[Knud Thomsen.]

Sundhedsstyrelsens kurs er altså øjensynlig den, at pilleforbruget er så stort, at man må holde befolkningen lidt stramt i tøjlerne, og det kan jeg acceptere. Men det, jeg kom ind på under udvalgsbehandlingen, var, at der i den danske pilleslugende befolkning trods alt findes mange mennesker af den type, som man vil betegne som „den fornuftige mand“ eller „den besindige mand“ — uden at jeg dermed har sagt, at den ikke også kan omfatte tilsvarende kategorier af kvinder. Denne fornuftige og besindige mand kan jo gå hen og få stærk hovedpine eller stærk tandpine, eller han kan tænke på at begive sig ud på en rejse til søs eller i luften, hvor han kan blive udsat for de tilskikkelser af højst ubehagelig art, der nu engang kan knytte sig til en sørejse eller en flyverejse. Alle disse ubehageligheder vil han gerne beskytte sig imod ved på forhånd at indtage medikamenter. Denne fornuftige mand kan, som forholdene er for øjeblikket — og endnu mere, når forholdene nu skærpes yderligere — kun gøre et af to: enten ingenting gøre — han kan drikke et glas vand og håbe på, at det hjælper — eller også på forhånd gå til læge og forsøge at få en recept. Hvis han er kommet igennem denne skærsild uden af lægen at blive opfattet som narkoman, kan han få en recept, og han kan så som regel købe 25-50 piller, hvoraf han i sit specielle tilfælde, det være sig mod søsygens rædsler eller tandpinen, bruger 2-3 piller, medens resten af pillerne går ind i det bekendte familie-medicinskab til fri afbenyttelse inden for familien eller endog blandt familiens venner, uden at man på nogen som helst måde kan kontrollere dette.

Med al respekt for sundhedsstyrelsens stærke begrænsning af de midler, som kan fås i håndkøb på apoteket, har jeg derfor rejst det spørgsmål — og rejser det igen her ved lovforslagets anden behandling — om den højtærede indenrigsminister ikke kunne tænke sig med sundhedsstyrelsen at overveje muligheden for at åbne adgang til receptfrit håndkøb af helt små doser. Jeg kan fornuftigvis ikke sige, hvor små doserne bør være, men der foresvæver mig en ordning med håndkøbspakninger à 2-5 stk., sådan at de passer til det enkelte tilfælde af søsyge eller tandpine. Det er ganske givet,

at sådanne små pakninger vil blive meget dyrere, når de skal sælges på apoteket; men jeg kan ikke se, det skulle spille nogen væsentlig rolle for den mand, jeg hele tiden refererer til, nemlig den fornuftige og besindige mand, der kun ønsker at dække et enkelt forbrug, om to piller skal koste ham 50 øre eller 1 kr. På den anden side vil prisen blive meget høj, hvis nogen vil forsøge at dække et uønsket forbrug ved at gå omkring fra det ene apotek til det andet og købe op; hvis håndpakningerne desuden er meget små, vil noget sådant yderligere blive stærkt besværliggjort.

Jeg har som sagt ingen mening om, hvordan apotekerne, medicinalindustrien o. s. v. vil se på dette. Jeg har kun ønsket at nævne dette som et eksempel på et område, hvor den besindige og fornuftige mand burde have lov til at erhverve sig en vis bevægelsesfrihed inden for de tvangsmæssige rammer, sundhedsstyrelsen har fastlagt, og som jeg i øvrigt ganske skal bøje mig for.

Svend Haugaard: Jeg skal blot ganske kort sige, at jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der lød fra det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Jeg er tilfreds med, at man bibeholder lægerådet, og med, at en praktiserende apoteker bliver knyttet til sundhedsstyrelsen som rådgiver i sager, der vedrører apotekervæsenet.

Jeg vil endvidere gerne berøre et emne, som jeg nævnte ved første behandling, og som jeg også har nævnt i udvalget — det blev for øvrigt berørt for et øjeblik siden — nemlig recepttvangen, som i høj grad belaster sygekasser og læger. I reglen går det jo sådan, at de, der er meget ivrige efter at få fat i de forskellige midler, trods alt også får dem. Jeg vil derfor henstille til den højtærede indenrigsminister at overveje, om det ikke stadig burde være muligt at få visse portioner af disse midler i håndkøbsalg, eventuelt, som det her blev foreslået, i ganske små pakninger. Man kan så i øvrigt prøve at opdrage befolkningen ved i disse pakninger at indlægge en bemærkning om, hvad der kan ske ved misbrug. Man må dog trods alt håbe på, at der er en smule fornuft at appellere til også på dette punkt.

Morten Lange: Den lovgivning, vi her beskæftiger os med, har jo ikke til formål